

Jesenje sunce

Kad oktobarsko sunce zasja Maksimirskom ulicom,
To najljepše je jesenje sunce...

Jutro je, Zagreb se budi iz ljetnog sna,
a jesen dolazi.

Sedmica, petica, dvanaestica,
prkosno plovi tračnicama svojim
te žurno žuri Maksimirskom ulicom.

Zvukovi sve su jači i jači...
Tramvaji sve su brži i brži...
Dok Zagreb se budi i budi...

Nedjeljno jutro već davno stupilo je na snagu
da naglasi ovu gradsku galamu.
Dolac okupio je svoje ljude,
kavane već odavno su pune.

Trgom juriše tramvaji i ljudi
jesen dolazi da presudi,
a Zagreb se budi i budi.

To isto jesenje sunce
zasja kroz osamljene krošnje stabala.

Podne je!
Zagrebom pročuju se zvona katedrale
te udarnički krikne Grički top.
Tramvaji sve su sporiji i sporiji,
Sve su praznije ulice.
Muk i tišina zavlada su gradom,
jer ljudi okupljeni su za nedjeljnim stolom.

Zagreb se probudio!
To je sada pravi gradski žamor.
Ulice ponovno su pune,
a tramvaji opet su žurni.
A krošnje sve sjajnije i zlatnije.
obasjane onim istim s početka priče:
jesenjim suncem!

Leon Koret, 2. razred

Mentorica i školska knjižničarka: Zrinka Brigić
Gornjogradska gimnazija, Zagreb